

KVA forskningsstrategiska utskottet

Rapport om skatteavdrag för donationer och gåvor till forskning

Kungl. Vetenskapsakademiens forskningsstrategiska utskott
2007-01-22

Sammanfattning

Den starka ställningen för svensk universitetsforskning kräver fortsatt ökning av resurserna om den skall kunna behållas i en situation av skärpt internationell konkurrens och omfattande nysatsningar både i USA, Europa och Asien. Svensk universitetsforskning har varit stagnerande det senaste decenniet vad gäller forskningsinsatserna räknat i personår. Även om nya statliga insatser har aviserats och en ökning kommer till stånd de närmaste åren är behoven för att svensk forskning skall kunna bibehålla sin internationellt starka ställning av en omfattning som förutsätter kompletterande finansiering. Det är i det sammanhanget illavarslande att övriga finansiärer minskat sina bidrag till forskning under de senaste åren

Det är därför angeläget att se över villkoren för företags och individers bidrag till forskning. I nästan hela Europa beviljar staten olika former av skattelättnader för gåvor till forskning liksom för olika former av företagsstöd till forskning. Det svenska systemet framstår i en internationell jämförelse som mycket ogynnsamt i det här avseendet, särskilt när det gäller enskilda personers gåvor där ingen skattelättnad utgår. Men även juridiska personers rätt till skatteavdrag för bidrag till forskning är begränsad till forskning som har direkt anknytning till företagets verksamhet.

Det finns argument, baserade på tidigare erfarenheter, som visar att den kostnad som en skattesubvention medför för statskassan mer än väl uppvägs av de fördelar som en privat forskningsfinansiering medför. Fördelarna är naturligtvis dels ekonomiska – mer pengar tillkommer troligen på sikt än vad reformen kostar i skatteförluster för staten – men de är också sociala och kulturella. En forskningsfinansiering som delvis har sin bas i privata insatser ger en mångsidigare och bredare kontakt mellan forskning och samhälle. Impulser från samhället i stort, via enskilda givare, välgörande organisationer och företag kan snabbt förmedla signaler om väsentliga behov och frågor till forskningssamhället.

Kungl. Vetenskapsakademien förordar mot denna bakgrund:

- att fysisk person, som lämnar finansiellt bidrag för forskning till godkända lärosäten och organisationer enligt fastställd lista, medges rätt att mot slutlig skatt avräkna ett belopp motsvarande en given procentsats av gåvan;
- att juridiska personer, som lämnar bidrag för forskning till lärosäten och organisationer enligt samma lista, medges rätt till skatteavdrag från inkomst av näringsverksamhet enligt de mer generösa regler, som gällde före 1991 års skattereform.

Skatteavdrag för donationer och gåvor till forskning

Stagnerande statliga resurser

Svensk universitetsforskning har av tradition stått stark och vi hävdar oss väl i internationella jämförelser både vad gäller omfattning (publicerade vetenskapliga artiklar i relation till landets befolkning), vetenskaplig kvalitet (mätt som högt citerade artiklar), forskarutbildning och vetenskaplig bredd. Detta ger dock ingen anledning för oss att slå oss till ro – tvärtom. Om vi även framdeles skall kunna hävda oss internationellt som ett kunskapssamhälle i främsta ledet måste svensk universitetsforskning ligga i den internationella frontlinjen. Den positionen kan svårligen försvaras utan ökade insatser och en klok forskningspolitik. Omvärlden står inte stilla utan en rad länder ökar nu snabbt sina investeringar i forskning och teknisk utveckling. De statliga utgifterna för FoU ökade i USA med 29 % mellan år 2000 och 2003 och med 30 % i Storbritannien.¹

Vi ser samma utveckling i Norden där Finland mycket snabbt har ökat sina insatser vilket speglas i raskt ökande publiceringssiffror, i Danmark som går om oss i vetenskaplig kvalitet, i Norge där nya stora och långsiktiga insatser görs för att bygga upp forskningscentra av hög kvalitet. Också i övriga Europa är tendensen att öka de statliga investeringarna i forskning – även om det är långt till de mål som unionen satte upp i Lissabon år 2000.

Universitetsforskningens volym

I Sverige har däremot forskningsfinansieringen och forskningsvolymen vid universitetet stagnerat. Mätt i antal personår har den svenska universitetsforskningen varit nära konstant sedan 1998 utom för sista året i serien, 2003, då en viss ökning kan noteras.²

¹ *Main Science and Technology Indicators, Volume 2005/1* (OECD, 2005), tabell 59. Total Government Budget Appropriations or Outlays for R&D, GBAORD (million current PPP \$), löpande priser. Procentsiffrorna är beräknade från tabellen.

² Siffrorna för 1994/95 – 2001 kommer från Högskoleverkets statistik och den för 2003 från SCB som bara ger mer siffror för vartannat år. För tidigare år finns det skillnader mellan HSVs och SCB:s siffror men att det skett en ökning mellan 2001 och 2003 är troligt. Se också not 3.

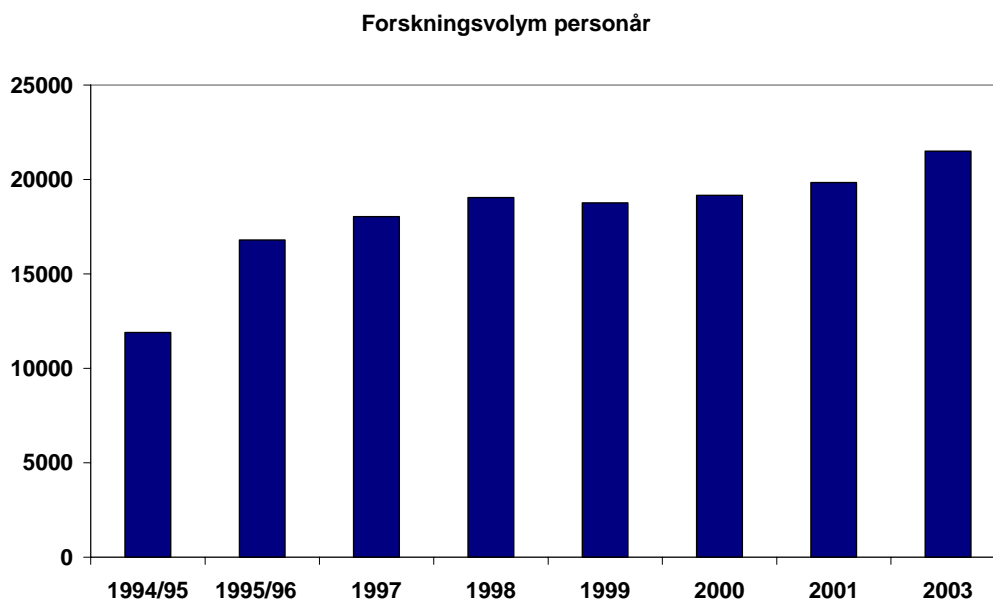

Diagram 1. Forskningsvolymen mätt i personår vid universitet och högskolor 1994/95 – 2003. Källa HSVs NU-databas kompletterad med uppgifter från SCB.

Därtill kommer att en betydande del av forskningsinsatsen görs av doktorander som en del av deras forskarutbildning. Doktoranderna är i mycket 'motorn' i det svenska offentliga forskningssystemet. Det har både för- och nackdelar. En del av arbetet består naturligtvis i att lära sig hantverket. De svåra forskningsuppgifterna och stora forskningsprojekt kan naturligtvis inte överlätas på doktorander utan de kräver insatser av erfarna forskare. Rimligen är det dessa fullt utbildade forskare som står för den mest avancerade forskningen i den internationella frontlinjen. Doktoranderna svarar främst för volymtillväxten i systemet.

Det är därför av intresse att se hur arbetsvolymen för forskningen för olika tjänstekategorier har ändrats över tid.³ Den snabbast ökande arbetsinsatsen kommer från doktoranderna (se diagram 2). De senaste åren har samtidigt antalet professorer också ökat betydligt, också i relativa tal, vilket i huvudsak speglar universitetens befordringar av lektorer till professorer efter befordringsreformen. Övrig lärarpersonal (forskare, forskarassistenter, lektorer och adjunkter mm) har haft en långsammare ökning. Den kategori som stadigt har minskat i antal är administrativ och teknisk personal. Sammantaget har det alltså skett en förskjutning från stödpersonal till ökade arbetsinsatser från doktorander. Ökningen av professorstjänsterna innebär sannolikt ingen kvalitetshöjning utan består huvudsakligen i uppgraderade lektorstjänster. Eftersom inga extra medel tillfördes i samband med reformen har inget större utrymme för forskning skapats.

³ Underlaget till diagram 2 kommer från SCB:s statistik. Volymuppgifterna är lägre än HSVs siffror i diagram 1. Förklaringen är att SCB-undersökningarna först gradvis utökats till att omfatta flera tjänstekategorier. Kategorierna övriga doktorander och forskande och undervisande personal utan anställning vid lärosätet ingår inte. Den sistnämnda kategorin tillkom 2001 och ingår dock i SCB-uppgifterna från detta år.

Den allvarligaste bristen i tjänstestrukturen vid våra lärosäten är avsaknaden av karriärtjänster för nydisputerade forskare.

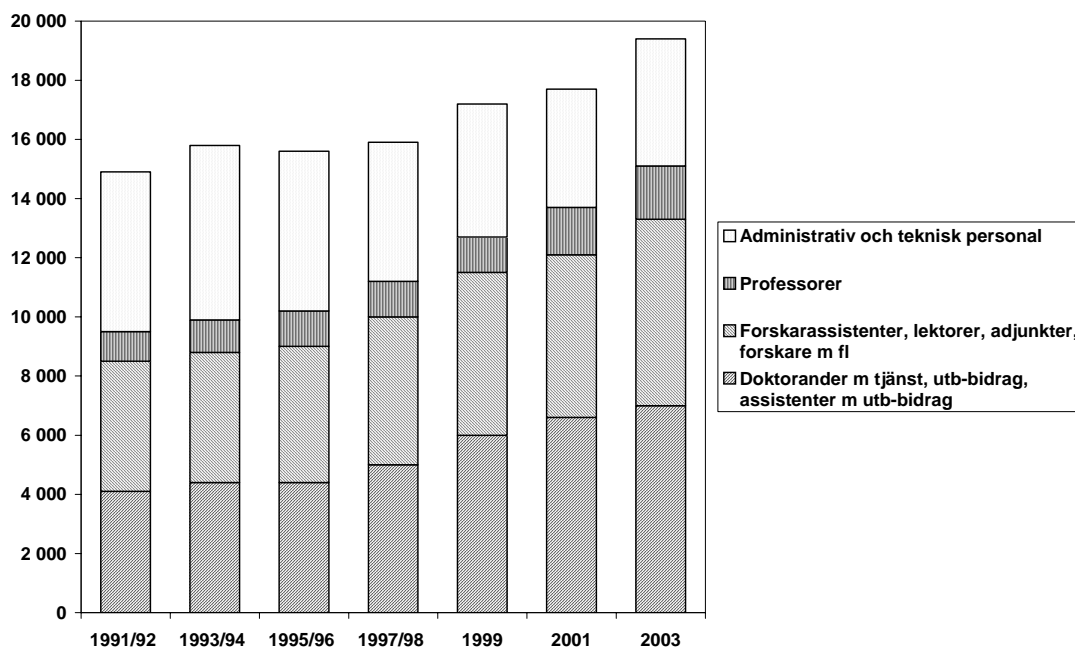

Diagram 2. Forskningsvolymen vid universitet och högskolor 1991/92 – 2003 fördelad över olika tjänstekategorier. Källa SCB:s statistik.

Intäkter

Högskoleverkets senaste årsredovisning anger att högskolans forskningsinkomster har minskat under 2005 efter flera år av stagnerande forskningsvolym. Det senaste året har intäkterna *minskat* med ett par procent i reella tal. Intäkterna uppgick 2005 till 23,9 miljarder kronor att jämföra med 24,2 miljarder kronor för 2004 (fastpris beräknat enligt index för statlig konsumtion). Om hänsyn tas till en redovisningsteknisk förändring som infördes 2005 så är minskningen en halv miljard kronor eller 2,2 procent.⁴

De direkta statsanslagen, som nu utgör 46 %, ligger på samma nivå som tidigare medan intäkter från externa finansiärer har minskat. Samtidigt rapporterar högskolorna att deras budgetar med några få undantag är i balans vilket rimligen innebär att en betydande personalavgång måste ha ägt rum.

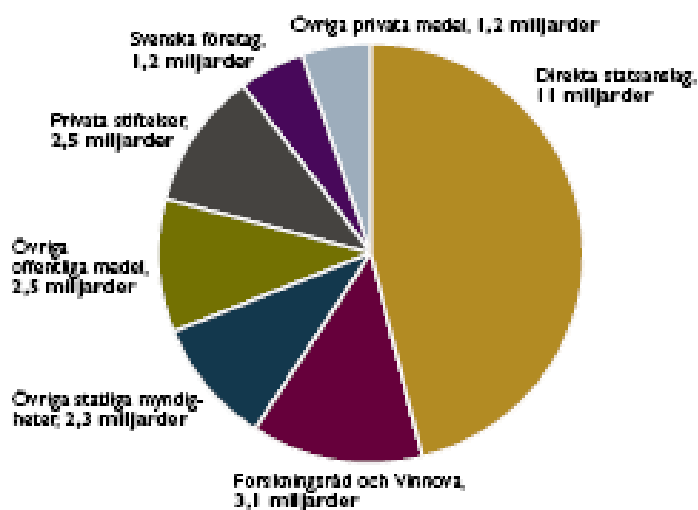
Det finns anledning att tro att situationen kommer att förbättras något framöver. Under 2005 fattade riksdagen beslut om att de statliga forskningsresurserna skulle öka med 2,34 miljarder under perioden 2005-2008. Dessa satsningar har ännu inte påverkat lärosätena i någon större utsträckning och tre fjärdedelar av ökningen kommer under de sista två åren under perioden. I årets budget med den nya regeringen har ytterligare 0,9 miljarder avsatts för forskning samt beslut fattas om att ta bort den s. k.

⁴ *Universitet & högskolor : Högskoleverkets årsrapport 2006* (Stockholm: Högskoleverket, Rapport 2006:26 R, 2006), sid 74.

högskolemomsen vilket motsvarar en resursöverföring av ytterligare 0,35 miljarder kronor.

Forskningsmedlens fördelning på olika inkomstkällor

Fördelningen mellan olika inkomstkällor framgår av diagram 3 nedan. De statliga medlen är helt dominerande. Direkta statsanlag utgjorde 11 miljarder kronor, forskningsråden svarade för 3,1 miljarder och övriga statliga myndigheter och 'övriga offentliga medel (i vilket ingår EU) 4,8 miljarder kr. Sammanräknat utgjorde det 79 % av intäkterna.

Forskningsfinansiering. Under 2005 kom 79 procent av finansieringen för forskning och forskarutbildning från olika offentliga finansieringskällor.

Diagram 3. Forskningsmedlens fördelning mellan olika inkomstkällor

De privata stiftelsernas, företagens bidrag och övriga privata medel är dock väsentliga och svarade för 1,2 respektive 2,5 miljarder kronor, motsvarande drygt 21 procent.

Bidragen från de flesta finansiärer minskade emellertid under 2005. Forskningsråden och Vinnova minskade med 3 procent, och bidragen från övriga statliga myndigheter med 17 procent. Intäkterna från de offentliga forskningsstiftelserna (SSF, KK-stiftelsen, Mistra, Östersjöstiftelsen, Vårdalstiftelsen och STINT) minskade med 16 %.

Tabell 1 (placerad sist i dokumentet) ger intäkterna från en rad privata organisationer. Den största privata finansiären vid sidan av Wallenbergsstiftelsen är Cancerfonden. Dess insatser har minskat från 270 till 261 miljoner kronor under tiden 2002 till 2005. Svenska stiftelser och 'organisationer utan vinstsyfte' bidrog 2002 med 2716 Mkr medan de 2005 gav 2499 Mkr, en minskning med 8 procent. Hälften av den minskningen beror på kraftigt minskade intäkter från Riksbankens Jubileumsfond.⁵

5. SCB använder vid tidsserier index för statlig konsumtion. Eftersom en så stor del av universitetens kostnader är löner kan man motivera att index för pris- och löneomräkning i stället används vilket skulle ge ännu större minskningar av de faktiska inkomsterna räknat i fasta priser.

Minskningen av bidrag från privata finansiärer under den senaste åren har flera orsaker. Utvecklingen på börs och räntemarknad har varit mindre gynnsam vilket främst minskat stiftelsernas inkomster. Också skattebefrielsen på gåvor och arv har haft en betydande inverkan och minskat intresset att ge donationer till forskning. Detta har man kunnat konstatera inom bl a Cancerfonden. Den strängare tolkningen av skattereglerna för företag har på samma sätt reducerat bidragen från näringslivet.

Ökade privata bidrag är kritiskt viktiga för framtiden

Även om det finns anledning att hoppas att staten under det kommande decenniet skall kunna öka sina insatser något mer än under det föregående så är det osannolikt att den ökningen skall bli så snabb som krävs för att vi skall kunna hålla jämna steg med omvärldens tillväxt i forskningsinsatser. EU kommer säkerligen att öka sin insats för FoU men dess andel är dock relativt liten.

För att försvara vår ställning och om möjligt även flytta fram positionerna vad gäller höjd forskningskvalitet behövs ökade insatser från olika privata instanser. Sverige har en rad stora privata forskningsstiftelser, framförallt då Knut och Alice Wallenbergs stiftelse, men flertalet av dem tillkom under första hälften av 1900-talet. Är det otänkbart att Sverige skulle kunna få en ny våg av stora privata bidragsgivare till forskning? Förutsättningarna finns i tillväxten av stora förmögenheter och intresset menar vi nog finns.

Det finns tyvärr också omständigheter som talar emot en sådan utveckling. Den viktigaste är med säkerhet att donationer till forskning från privata personer idag beskattas fullt ut och med de relativt höga skattenivåer som gäller så är skatteeffekterna betydande. Kontrasten till situationen i vår omvärld är slående – i flertalet av våra grannländer och i de stora EU-länderna beviljas de som ger gåvor till forskning betydande skattelindringar. Detsamma gäller företagen där generösare avdragsregler än i Sverige är det normala.⁶

Situationen kan alltså uppkomma att en donator – privatperson eller företag – föredrar att av skatteskal ge en gåva till ett utländskt universitet eller välgörande stiftelse snarare än till ett svenskt.

Det finns därför anledning att granska denna situation och försöka finna en praktisk och för Sverige anpassad form av skatteavdrag för att öka bidragen till universitetsforskningen.

Internationell utblick

EU-länderna har generellt sett olika former av skattelindring för gåvor till stiftelser både för enskilda och för företag. Det är enbart i Finland, Litauen och Sverige där enskilda personer inte får någon form av skattelättnad för bidrag till forskning.

Några exempel kan ges. Irland tillämpar rakt avdrag från beskattad inkomst för bidrag över 250 € och utan övre tak. I Holland, Belgien, Tyskland, Grekland och Österrike får en enskild dra av bidrag från beskattningsbar inkomst upp till max 10 % av totala

6. Se sid 32 ff. och tabell 2.2 i *'Giving more to research in Europe : the role of foundations and the non-profit sector in boosting R&D investment'* (European Commission, Directorate-General for Research, 2005)

inkomsten (för Tyskland och Belgien gäller dessutom vissa takbelopp). Frankrike tillämpar en skattelindring med 66 % av bidraget men har i stället en högre avdragsgräns: upp till 20 % av inkomsten får dras av. Portugal medger avdrag med 25 % av gåvor och donationer.⁷

Norge har nyligen genomfört en rad reformer för att stimulera privata donationer och ökade investeringar i forskning från företag. Ett bidrag från en privat person, företag, stiftelser eller annan privat organisation som överstiger 5 Mkr matchas av en motgåva från staten med 25 % av gåvobeloppet. Detta belopp tas ur NFR:s budget. Gåvan skall avse långsiktig grundläggande forskning till Norges forskningsråd, Vetenskapsakademien, universitet eller högskola. Den nya lagen har retroaktiv verkan från 2004.

Vidare har ett nytt bidragssystem, 'SkatteFunn', etablerats. Den innebär en utvidgning av det tidigare avdragssystemet. Ett företag får en tilläggsfinansiering för FoU från NFR med upp till 50 %. Takbeloppet är 4 Mkr om forskningen bedrivs i egen regi och 8 Mkr om den bedrivs gemensamt med ett forskningsinstitut. Genom att takbeloppet är lågt så är stödet framförallt av betydelse för de små företagen.⁸

Danmark medger avdrag för enskilda personer för donationer och gåvor i spannet 500 – 6600 Dkr till föreningar, stiftelser, institutioner osv med välgörande ändamål. Föreningen måste vara godkänd av Skatteverket för skatteavdrag.⁹

Danska företag som är skattepliktiga kan dra av bidrag till välgörande och allmännyttiga organisationer som använder medlen för forskning. Danmarks forskningspolitiska råd måste godkänna den mottagande organisationen som berättigad att motta skattebefriade gåvor.

I en OECD-studie från 2005 görs en genomgång av skattesystemen i Europa med inriktning mot att stimulera företagets stöd till forskning både i egen regi och stöd till universitets- och institutforskning. Man diskuterar där erfarenheterna från de olika subventionssystemen och vilken stimulansseffekt som uppnåtts. Det finns enligt studien inga riktigt entydiga resultat. I ett antal studier som genomförts nyligen varierar nivån betydligt men den ökade finansieringen motsvarar ungefär skatteförlusten ("the variation is considerable but the ratio is frequently of the order of one"). Effekten ökar med tiden. Utredningen konstaterar att även om additionaliteten är liten så kan nyttan för samhället vara stor eftersom FoU ger stor samhällslig avkastning på medlen.¹⁰

Utredningen återger också en beräkning för olika skattesystem av det procentuella skattebidraget för företag genom skatteavdrag eller genom avdrag från beskattningsbar

⁷ *Giving more to research in Europe : the role of foundations and the non-profit sector in boosting R&D investment* (European Commission, Directorate-General for Research, 2005), Table 2.2

⁸ Ådne Cappelen, Erik Fjærli, Frank Foyen, Torbjørn Hægeland, Knut Arild Kjesbu, Jarle Møen og Arvid Raknerud, *SkatteFUNN-evalueringen - Årsrapport 2005* (Oslo-Kongsvinger: Statistisk sentralbyrå, 2006)

⁹ Ligningsloven, se bilaga 6 § 8A. Se också bilaga 5.

¹⁰ Christian Hambro et al., *Evaluation and design of R&D tax incentives* (Working Group report to CREST 17th March 2006), p 16 (se bilaga 3)

inkomst, se tabell 3 nedan. Siffrorna är inte direkt jämförbara eftersom det finns skillnader i omfattning av systemen, begränsningsregler och andra kvalifikationer.¹¹

Tabell 3: Rates of tax incentives for R&D in CREST countries 2005 (caps not included)

	Based on level of R&D	Based on Increment of R&D
R&D tax credits	France (10%) Ireland (0-20%) Netherlands (14-42%) Norway (18-20%) Portugal (20%) Slovenia (10-20%) Spain (30%) Turkey (40%)	France (40%) Ireland (20%) - - Portugal (50%) - Spain (50%)
R&D allowances	Austria (125%) Belgium (113,5-120,5%) Denmark (100-150%) Hungary (200-300%) Italy (110%) Malta (200%) United Kingdom (125-150%)	Austria (135%) - - - Italy (130%)

Den aktuella situationen i Sverige

Professor Gustaf Lindencrona har för utskottets räkning utrett frågan om den nuvarande skatterättsliga positionen i Sverige för bidrag till forskning liksom frågorna om alternativa skatteregler. Hans utredning bifogas (Bilaga 1). Den följande framställningen bygger på hans utredning.

Frågan kan uppdelas med avseende på gåva från fysisk person och från juridisk person (företag etc).

När det gäller *fysisk person* gäller i Sverige att avdrag för bidrag till forskning inte medges. Sådana avdrag strider mot avdragsförbudet mot gåva. En följd av detta är att mottagaren inte blir skattskyldig för gåvan. Men eftersom statliga universitet och högskolor är en del av staten så är de generellt befriade från skatt och därmed oberoende av varifrån inkomsten kommer. En ändring av avdragsförbudet kommer alltså inte att påverka skattskyldigheten för universiteten och högskolorna.

Skattesituationen har faktiskt skärpts genom att arvs- och gåvoskatten avskaffades 2004. Tidigare var gåvor och donationer genom testamente för vissa angelägna ändamål såsom forskning befriade från skatt. När gåvo- och arvsskatten nu har bortfallit har den relativa förmån som forskningen hade som ändamål för stöd också försvunnit. Testamentator har inte längre någon skattemässig fördel av att rikta gåvan till forskning. Effekten av detta var omedelbart märkbar och Cancerfonden har kunnat notera ett sjunkande intresse för att testamentera gåvor till organisationen.

¹¹ Christian Hambro et al., *Evaluation and design of R&D tax incentives* (Working Group report to CREST 17th March 2006), p 18 (se bilaga 3)

När det gäller *juridisk person* så finns det rätt till avdrag för bidrag till forskning. Det sker då i inkomst av näringsverksamhet.¹² Den nuvarande lagen medger sådant avdrag om forskningen eller den tekniska utvecklingen som stöds har eller kan antas få någon större betydelse för bidragsgivarens näringsverksamhet. Det betyder att det inte är en generell avdragsrätt för bidrag till forskning vid universitetet, högskolor och motsvarande institutioner utan att den är inskränkt till sådan forskning som är av vikt för företaget eller näringsverksamheten.

Bakgrunden till den nuvarande situationen är intressant. Tidigare gällde en mer generell rätt till avdrag för företagets stöd till forskning. I samband med 1991 års skattereform skedde dock en skärpning genom att en delegationsbestämmelse togs bort. Regeringen skulle inte längre genom förordningar kunna bestämma avdragsrätten utan den rätten var exklusivt riksdagen. Men genom att den tidigare förordningen ersattes av ett ny lagrum uppstod en skärpning, förmodligen oavsiktlig att döma av förarbeten och yttranden. Att återställa det tidigare mer generösa förhållningssättet torde kräva en lagändring.

Man kan alltså hävda att Sverige har gått motsatt väg mot omvärlden vad gäller avdragsrätt för bidrag till forskning. Medan omvärlden i olika former har uppmuntrat gåvor och donationer genom att minska eller befria dem från skatt, både vad gäller enskilda och företag så har Sverige skärpt lagstiftningen.

Ett sätt att stimulera bidrag till forskning

Som framgått av redovisningen av den internationella situationen så finns det många sätt att skattemässigt gynna bidrag till forskning och teknisk utveckling från både enskilda och företag. Motiven för en sådan skattemässig subvention har varit att forskning är ett samhälleligt intresse som är större än det privata intresset. Genom att subventionerna privata bidrag ökar den privata finansiering av forskning och den samhällliga nyttan av denna ökning är större än den offentliga kostnaden för subventionen (skatteförlusten för staten).

Om man önskar förändra skattesystemet så att Sverige, i likhet med flertalet andra länder, medger skattelindring för bidrag till forskning, hur skall då ett sådant system bäst utformas?

Sverige har ett relativt enkelt skattesystem för fysiska personer och dödsbon. Flertalet skattebetalare klarar av att deklarerera själva och för majoriteten av skattebetalarna är deklarationen bara en fråga om att bekräfta den beräkning som Skatteverket gjort. Det är naturligtvis angeläget att försöka behålla den enkelheten så långt som möjligt för flertalet.

Rättsviseskäl talar för att små gåvor och bidrag skall beskattas lika med stora och att bidrag från personer med små inkomster behandlas lika som bidrag från personer med stora inkomster.

Ett relativt enkelt system som möter de ovanstående kraven är att bidrag från fysiska personer till forskning får dras av med en fast procentsats från den slutliga skatten istället för avdrag från beskattningsbar inkomst. Det skall då vara finansiella bidrag till

¹² Avdrag kan också medges fysisk person som bedriver näringsverksamhet. Det torde dock ha haft jämförelsevis mindre betydelse

forskning som riktas till godkända mottagare. En lista över sådana mottagare bör då upprättas av Skatteverket och bör omfatta universitet och högskolor, både statliga och privata, forskningsinstitut som bedriver samhällsligt angelägen forskning och teknisk utveckling, vetenskapliga akademier och privata organisationer (stiftelser, välgörande organisationer) som finansierar sådan forskning. Alternativt kan en mer generell regel om godkända bidragsmottagare införas genom lagstiftning.

Vad gäller juridiska personer bör en återgång ske till tidigare mer generös skrivning och tolkning av avdragsreglerna. Alla bidrag till universitetet och högskolor bör vara avdragsgilla. Vad gäller andra motsvarande forskande och forskningsstödjande organisationer (välgörande organisationer, stiftelser etc) bör avdragsrätt prövas genom ett ansökningsförfarande där Skatteverket använder sig av vetenskapligt kompetent fackorgan för granskningen, t ex Vetenskapsrådet och Vinnova.

Ett alternativ är att avdrag skulle kunna beviljas enbart från inkomst av kapital. Skattesatsen är där generellt 30 % och skattesubventionen skulle därmed i göras till bidrag som utgår från förmögenheter och kapitalinkomster. Nackdelen är att normala inkomsttagare och personer med små kapitalinkomster missgynnas av ett sådant system. Möjligen är det en faktor av betydelse när det gäller gåvor till organisationer som stödjer forskning, som t ex Cancerfonden och andra liknande organisationer.

Akademiens förslag

Mot bakgrunden av ovanstående förordar Kungl. Vetenskapsakademien

- att fysisk person, som lämnar finansiellt bidrag för forskning till godkända lärosäten och organisationer enligt fastställd lista, medges rätt att mot slutlig skatt avräkna ett belopp motsvarande en given procentsats av gåvan.
- att juridiska personer, som lämnar bidrag för forskning till lärosäten och organisationer enligt samma lista, medges rätt till skatteavdrag från inkomst av näringsverksamhet enligt de mer generösa regler, som gällde före 1991 års skattereform.

Bilagor:

1. Gustaf Lindencrona: *Avdrag för bidrag till forskning* (odaterad promemoria 2006)
2. *Giving more to research in Europe : the role of foundations and the non-profit sector in boosting R&D investment* (European Commission, Directorate-General for Research, 2005)
3. Christian Hambro et al., *Evaluation and design of R&D tax incentives* (Working Group report to CREST 17th March 2006)
4. Ådne Cappelen, Erik Fjærli, Frank Foyen, Torbjørn Hægeland, Knut Arild Kjesbu, Jarle Møen og Arvid Raknerud, *SkatteFUNN-evalueringen - Årsrapport 2005* (Oslo-Kongsvinger: Statistisk sentralbyrå, 2006)
5. Notat till professor Jens Christian Djurhuus, Århus universitet
6. Ligningsloven, LBKG 2006-10-24 nr 1061 med kommentarer och vägledning

Tabell 1. Olika finansiärers bidrag till forskning vid universitet och högskolor

Finansiär	2002	2003	2004	2005	Andel 2005	Förändring 2002-05
Vetenskapsrådet	1 765	1 991	2 081	2 041	20,3%	16%
FAS	228	245	262	243	2,4%	7%
FORMAS	404	401	396	416	4,1%	3%
Vinnova	491	472	483	436	4,3%	-11%
Statliga myndigheter	1 678	1 770	1 699	1 513	15,1%	-10%
EU	697	749	797	816	8,1%	17%
Kommuner och landsting	222	225	242	230	2,3%	4%
Offentliga forskningsstiftelser	1 240	1 163	1 078	912	9,1%	-26%
Svenska företag	575	493	435	386	3,8%	-33%
Cancerfonden	270	272	260	261	2,6%	-3%
Knut och Alice Wallenbergs stiftelse	448	471	490	452	4,5%	1%
Stiftelsen Riksbankens jubileumsfond	279	250	208	165	1,6%	-41%
Stiftelser förvaltade av lärosäte	199	205	208	233	2,3%	17%
Svenska organisationer utan vinstsyfte	1 296	1 124	1 202	1 216	12,1%	-6%
Utländska företag	138	131	95	108	1,1%	-22%
Utländska organisationer utan vinstsyfte	189	218	244	248	2,5%	31%
Övrigt	314	399	75	176	1,8%	-44%
Finansiella intäkter			232	194	1,9%	
Summa bidrag	10 434	10 580	10 488	10 045		